

5. Mose 31

Septuaginta (LXX)

1 καὶ συνετέλεσεν μωυσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας νίοὺς ισραὴλ

2 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἑτῶν ἐγώ εἰμι σήμερον οὐ δυνήσομαι ἔτι εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι κύριος δὲ εἶπεν πρὸς με οὐ διαβήσῃ τὸν ιορδάνην τοῦτον

3 κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου αὐτὸς ἔξιλεθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου καὶ κατακληρονομήσεις αὐτοὺς καὶ ἡσοῦς ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου καθὰ ἐλάλησεν κύριος

4 καὶ ποιήσει κύριος αὐτοῖς καθὰ ἐποίησεν σημαντικούς καὶ ωγ τοῖς δυσὶ βασιλεῦσιν τῶν αμιρραίων οἵ ἦσαν πέραν τοῦ ιορδάνου καὶ τῇ γῇ αὐτῶν καθότι ἔξωλέθρευσεν αὐτούς

5 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὑμῖν καὶ ποιήσετε αὐτοῖς καθότι ἐνετείλάμην ὑμῖν

6 ἀνδρίζου καὶ ἵσχε μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλίᾳ μηδὲ πτοηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑμῖν οὐ μή σε ἀνῇ οὔτε μή σε ἐγκαταλίπῃ

7 καὶ ἐκάλεσεν μωυσῆς ἡσοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔναντι παντὸς ισραὴλ ἀνδρίζου καὶ ἵσχε σὺ γάρ εἰσελεύσῃ πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν γῆν ἣν ὅμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτὴν αὐτοῖς

8 καὶ κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε οὐδὲ μὴ ἐγκαταλίπῃ σε μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλίᾳ

9 καὶ ἔγραψεν μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον καὶ ἔδωκεν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς υἱοῖς λευι τοῖς αἱρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ τοῖς πρεοπτέροις τῶν υἱῶν ισραὴλ

10 καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς μωυσῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων μετὰ ἐπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφέσεως ἐν ἕορτῇ σκηνοπηγίᾳς

11 ἐν τῷ συμπορεύεσθαι πάντα ισραὴλ ὁφθῆναι ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἀνέκλεξηται κύριος ἀναγγώσεοθε τὸν νόμον τοῦτον ἐναντίον παντὸς ισραὴλ εἰς τὰ ὅτα αὐτῶν

12 ἐκκλησιάσας τὸν λαόν τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἔκγονα καὶ τὸν προσήλυτον τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν ἵνα ἀκούσωσιν καὶ ἵνα μάθωσιν φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ ἀκούσονται ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου

13 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν οἱ οἰδασιν ἀκούσονται καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν ιορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν

14 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς μωυσῆν ἵδού ἡγγίκασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου κάλεσον ἡσοῦν καὶ στήτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐντελοῦμαι αὐτῷ καὶ ἐπορεύθη μωυσῆς καὶ ἡσοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου

15 καὶ κατέβῃ κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἔστη παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔστη ὁ στῦλος τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς

16 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς μωυσῆν ἵδού σὺ κοιμᾶ μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ ἀναστὰς ὁ λαός οὗτος ἐκπορνεύσει ὅπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τῆς γῆς εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται ἐκεῖ εἰς αὐτήν καὶ ἐγκαταλείψουσίν με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν διαθήκην μου ἣν διεθέμην αὐτοῖς

17 καὶ ὁργισθήσομαι θυμῷ εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ καταλείψω αὐτοὺς καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ ἔσται κατάβρωμα καὶ εὑρήσουσιν αὐτὸν κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διότι οὐκ ἔστιν κύριος ὁ θεός μου ἐν ἐμοί εὔροσάν με τὰ κακὰ ταῦτα

18 ἐγὼ δὲ ἀποστροφῇ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διὰ πάσας τὰς κακίας ἃς ἐποίησαν ὅτι ἐπέστρεψαν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους

19 καὶ νῦν γράψατε τὰ ρήματα τῆς φύσης ταύτης καὶ διδάξετε αὐτὴν τοὺς νίοὺς ισραὴλ καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν ἵνα γένηται μοι ἡ φύση αὕτη εἰς μαρτύριον ἐν νίοῖς ισραὴλ

20 εἰσάξω γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν ἣν ὕδωρα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθέντες κορήσουσιν καὶ ἐπιστραφήσονται ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους καὶ λατρεύσουσιν αὐτοῖς καὶ παροξυνοῦσιν με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν διαθήκην μου

21 καὶ ἀντικαταστήσεται ἡ φύση αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα οὐ γὰρ μὴ ἐπιλησθῇ ἀπὸ στόματος αὐτῶν καὶ ἀπὸ στόματος τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν αὐτῶν ὅσα ποιοῦσιν ὅδε σήμερον πρὸ τοῦ εἰσαγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν ἣν ὕδωρα τοῖς πατράσιν αὐτῶν

22 καὶ ἔγραψεν μωυσῆς τὴν φύσην ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς νίοὺς ισραὴλ

23 καὶ ἐνετείλατο μωυσῆς ἵησοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς νίοὺς ισραὴλ εἰς τὴν γῆν ἣν ὕδωρεν κύριος αὐτοῖς καὶ αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ

24 ἡνίκα δὲ συνετέλεσεν μωυσῆς γράφων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἔως εἰς τέλος

25 καὶ ἐνετείλατο τοῖς λευίταις τοῖς αἴρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου λέγων

26 λαβόντες τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου θήσετε αὐτὸν ἐκ πλαγίων τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον

27 ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν ἐρεθισμόν σου καὶ τὸν τράχηλόν σου τὸν σκληρόν ἔτι γὰρ ἐμοῦ ἡδοντος μεθ' ὑμῶν σήμερον παραπικραίνοντες ἥτε τὰ πρὸς τὸν θεόν πῶς οὐχὶ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου μου

28 ἐκκλησιάσατε πρὸς με τοὺς φυλάρχους ὑμῶν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν καὶ τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν ἵνα λαλήσω εἰς τὰ ὅτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ διαμαρτύρωμαι αὐτοῖς τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

29 οἶδα γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευτῆς μου ἀνομίᾳ ἀνομήσετε καὶ ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς ὁδοῦ ἦς ἐνετειλάμην ὑμῖν καὶ συναντήσεται ὑμῖν τὰ κακὰ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν ὅτι ποιήσετε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν

30 καὶ ἐλάλησεν μωυσῆς εἰς τὰ ὅτα πάσης ἐκκλησίας ισραὴλ τὰ ρήματα τῆς φύσης ταύτης ἔως εἰς τέλος

